

Druk BRM nr 155/2025
Projekt z dnia 15 października 2025 r.

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia
w sprawie skargi p.]
na działania Prezydenta Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z 2025 r. poz. 769), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. na działania Prezydenta Miasta Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącej niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Bartosz DOMASZEWICZ

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

Robert Pawlak

Projekt uchwały
Cieplice
pod względem

RADCA PRAWNY
Łd-M-18.03
Łukasz Olewinski
17.10.2025r.

Załącznik
do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia

UZASADNIENIE

W dniu 29 sierpnia 2025 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga na Prezydenta Miasta Łodzi w zakresie działań dyrektora Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi, której Skarżąca zarzuca:

- naruszanie standardów etyki zawodowej,
- naruszanie poufności informacji kadrowych i finansowych indywidualnych pracowników,
- prowadzenie do dezintegracji Zespołu Pieśni i Tańca „Łódź” i obniżanie jego potencjału artystycznego,
- podważanie autorytetu pracowników oraz dobro Zespołu Pieśni i Tańca „Łódź”,
- negatywny wpływ na wizerunek Miejskiej Strefy Kultury i Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi.

Samorządowe instytucje kultury działają na podstawie ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (t.j. Dz. U. 2024, poz. 87) oraz statutu nadanego uchwałą Rady Miejskiej. Stosownie do przepisów ww. ustawy jednostki samorządu terytorialnego organizują działalność kulturalną, tworząc samorządowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym. Prowadzenie działalności kulturalnej jest zadaniem własnym jednostek samorządu terytorialnego o charakterze obowiązkowym (art. 9 ust. 1 i 2). Instytucje kultury uzyskują osobowość prawną i mogą rozpocząć działalność z chwilą wpisu do rejestru prowadzonego przez organizatora (art. 14 ust. 1). Z dokonaniem wpisu do rejestru instytucja kultury nabywa osobowość prawną i staje się odrębnym od organizatora podmiotem prawa, który może samodzielnie występować w obrocie prawnym. Zatem utworzona instytucja kultury uzyskuje zdolność do bycia stroną w stosunkach prawnych, czyli do posiadania praw i obowiązków oraz do dokonywania czynności prawnych. Samodzielność instytucji kultury jako osoby prawnej oznacza między innymi, że Organizator nie może w sposób dowolny samodzielnie modyfikować zakresu działalności instytucji kultury, nie może decydować według jakich zasad taka instytucja będzie działała oraz według jakich reguł instytucja kultury będzie prowadziła swoją politykę kadrową. Żaden przepis ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, ustawy o samorządzie gminnym ani zapis Statutu Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi nie daje podstaw do sprawowania nadzoru przez organ stanowiący czy wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego nad instytucją kultury, która jest samorządową osobą prawną. Przyjęcie, że nadzór prezydenta miasta miałby oznaczać kompetencje do kontrolowania i wpływania na działalność nadzorowanego podmiotu narusza gwarantowaną ustawowo samodzielność instytucji kultury. Zgodnie z § 6 ust. 2. Statutu Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi

- Dyrektor jest uprawniony do dokonywania samodzielnie czynności prawnych w imieniu Instytucji, w tym także czynności pracodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Odnosząc się do zdarzeń wskazanych w skardze, dotyczących braku transparentności działań, dezinformacji i gróźb, publicznego podważania kompetencji i godności pracowników, naruszenia poufności informacji i danych osobowych, jak również utrudniania działań artystycznych zespołu Pieśni i Tańca „Łódź” przez dyrektora Dorotę Wodnicką oraz wicedyrektora Monikę Tabowską, należy zauważyć, iż granice zwierzchnictwa służbowego Prezydenta Miasta Łodzi wyznaczają w każdym przypadku przepisy prawa. Jednostka samorządu terytorialnego, będąca organizatorem instytucji kultury, nie jest pracodawcą dyrektora takiej instytucji, a Prezydent Miasta Łodzi poza wyłonieniem i powołaniem dyrektora instytucji i zawarciem umowy określającej warunki organizacyjno-finansowe działalności instytucji oraz program jej działania, nie jest upoważniony do dokonywania względem dyrektora czynności w sprawach z zakresu prawa pracy. Zgodnie z art. 3 Kodeksu Pracy, pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie miała osobowości prawnej, jeżeli zatrudnia ona pracowników. W przypadku dyrektora instytucji kultury jego pracodawcą jest instytucja kultury, którą on zarządza. Natomiast stosownie do art. 31 § 1 Kodeksu Pracy za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką. W tym kontekście trzeba przyjąć, że w zakres zwierzchnictwa służbowego prezydenta miasta względem dyrektorów instytucji kultury nie wchodzi dokonywanie czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, chyba że przepis prawa wyraźnie formułuje taką kompetencję po stronie organizatora. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej skargi podkreślić należy, że pracodawcą dyrektora instytucji kultury – w tym przypadku Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi nie jest Prezydent Miasta Łodzi, ale właśnie ta instytucja jako osobna osoba prawna. Powyższe dotyczy również zastępcy dyrektora Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi, który jest pracownikiem tej instytucji i również Organizator nie ma uprawnień i upoważnień w sprawach pracowniczych wobec niego. Warte odnotowania w kontekście wniesionej skargi przez Skarżącą są również kwestie dysponowania środkami finansowymi instytucji kultury. To dyrektor instytucji dysponuje przekazanymi przez Organizatora środkami finansowymi (stosownie do treści art. 28 ust. 3 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej - takimi jak dotacje podmiotowe na dofinansowanie działalności bieżącej w zakresie realizowanych zadań statutowych, w tym na utrzymanie i remonty obiektów, dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji czy dotacje celowe na realizację wskazanych zadań i programów) w celu zabezpieczenia właściwego funkcjonowania całej instytucji we wszystkich jej aspektach, wobec wszystkich grup i zajęć, tych formalnych jak i nieformalnych. Organizator monitoruje działalność MSK w zakresie zgodnym z przepisami, w tym w szczególności w obszarze realizowanych działań statutowych. W zakresie działań związanych z Zespołem Pieśni i Tańca „Łódź” w rocznym planie pracy Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi na 2025 rok, który zobowiązany jest złożyć Dyrektor instytucji po przyjęciu budżetu na dany rok, została uwzględniona grupa młodzieżowa oraz grupa reprezentatywna Zespołu Pieśni i Tańca „Łódź”. Kwestie związane ze sposobem organizacji zajęć, wewnętrznych regulaminów funkcjonowania w instytucji działających w niej grup nieformalnych należą do kompetencji osoby zarządzającej podmiotem prawnym jakim jest instytucja kultury.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącej o cofnięciu środków na akredytację CIOFF (Międzynarodowa Rada Stowarzyszeń Folklorystycznych i Sztuki Ludowej), które wcześniej zostały przyznane na ten cel przez Wydział Kultury – informuję się, że o środki finansowe na realizację zadań i programów wnioskuje dyrektor instytucji kultury, natomiast żadna dotacja nie została przyznana przez organizatora – reprezentowanego przez Wydział Kultury Urzędu Miasta Łodzi na cel wskazany przez Skarżącą.

Podsumowując wszelkie poruszane w skardze kwestie organizacji pracy instytucji kultury, takie jak np. plan pracy zespołu, wdrożenie nowych pracowników w obowiązki, omówienie regulaminu zespołu z jego członkami, prowadzenie korespondencji w imieniu instytucji kultury, organizowanie spotkań - należą do kompetencji dyrektora instytucji kultury. Podnoszone w skardze sprawy zawierania umów z zakresu prawa pracy, wysokości wynagrodzeń i podwyżek dla pracowników, mają charakter pracowniczy i podlegają regulacjom Ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeksu Pracy. Pracodawcą wszystkich osób zatrudnionych w oparciu o umowy o pracę, umowy zlecenie czy umowy o dzieło jest Miejska Strefa Kultury w Łodzi – samodzielna instytucja kultury posiadająca osobowość prawną. Władze Miasta nie mają kompetencji do ingerencji w indywidualne decyzje kadrowe dyrektorów instytucji kultury, ani do przeprowadzania audytów w zakresie prawa pracy. Tego rodzaju działania należą do właściwości organów zewnętrznych, takich jak m.in. Państwowa Inspekcja Pracy. Jednocześnie informuję się, że przedstawiciele Organizatora nie uczestniczyli we wskazanych w skardze spotkaniach wewnętrznych i nie są stroną tego sporu.

Odnosząc się do końcowych wniosków Skarżącej w zakresie kompetencji Organizatora należy wyjaśnić, że przesłanki odwołania dyrektora instytucji kultury powołanego na czas określony wymienienia enumeratywnie art. 15 ust. 6 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Takie odwołanie może nastąpić wyłącznie:

- 1) na własną prośbę dyrektora;
- 2) z powodu choroby dyrektora trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków;
- 3) z powodu naruszenia przepisów prawa w związku z zajmowanym stanowiskiem;
- 4) w przypadku odstąpienia od realizacji umowy, o której mowa w art. 15 ust. 5 niniejszej umowy (umowy określającej warunki organizacyjno-finansowe działalności instytucji kultury oraz program jej działania);
- 5) w przypadku przekazania państwowej instytucji kultury w trybie art. 21a ust. 2–6 niniejszej umowy.

Zestawienie treści powołanego przepisu z okolicznościami faktycznymi przedstawionymi w skardze prowadzi do jednoznacznego wniosku, że żadna z przesłanek ustawowych do odwołania dyrektora Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi nie została spełniona. W związku z tym Prezydent Miasta nie posiadał podstawy prawnej do interwencji i ewentualnego odwołania dyrektora, a tym samym brak podjęcia takiego działania nie może być traktowany jako naruszenie prawa ani jako przejaw beczynności Organizatora. Przeciwnie – stanowi on wyraz działania zgodnego z obowiązującymi przepisami prawa, w granicach przyznanych kompetencji.

Odnosnie kwestii naruszenia przepisów RODO w Miejskiej Strefie Kultury w Łodzi ponownie wskazuje się, że instytucja ta posiada odrębną osobowość prawną, Organizator nie odpowiada za jej naruszenia w tym zakresie. Powyższe wskazuje przepis § 2 ust. 3 Statutu Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi – Instytucja jest administratorem danych osobowych

przetwarzanych w ramach prowadzonej przez siebie działalności. Norma wyrażona w powołanym przepisie poddana była analizie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok NSA z dnia 18 lipca 2023 r., sygn. Akt II OSK 2685/22, orzeczenie prawomocne), który nie stwierdził naruszenia prawa tym zapisem.

Odnośnie działań mających na celu przywrócenie prawidłowej komunikacji i poszanowania celów artystycznych i dorobku Zespołu Pieśni i Tańca Łódź informuje się, że jest to sprawa wewnętrzna instytucji – pomiędzy Kierownictwem a poszczególnymi działami, filiami i grupami nieformalnymi działającymi w instytucji. Zarzuty dotyczące zaniechania podjęcia interwencji wykraczają poza kompetencje ustawowe Organizatora.

Wobec powyższego Rada Miejska w Łodzi uznaje skargę za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi informuje, że: *„W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.*

PRZEWODNICZĄCY
Komisji
Skarg, Wnioseków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi
Robert Pawlak